

Lu Lina: S pozdravem pětiletce zdar

- Redakce CZ24 News | 2. července 2020

Média a jejich spřízněné progresivistické struktury mají zvláštní dar znechutit mi i věci, které mne jinak nijak zvlášť nepopouzí. Tím, jak něco, po čem do té doby neštěkl ani pes, ale teď se to z nějakého ideologického důvodu hodí, pokaždé zvednou z kouta, opráší a postaví kolem toho obrovský cirkusový stan. A jestli něco opravdu nesnáším, tak je to cirkus. Ten skutečný i ten mediálně-politický. Jako třeba teď ten cirkus s Miladou Horákovou.

Ano, byla odsouzena a justičně zavražděna komunisty ve vykonstruovaném procesu, protože s nimi odmítla troubit a tento fakt by neměl být nikdy zapomenut a máme si ho **pietně** připomínat, ale co je moc, to je moc. Horáková, kam se podíváš. Ne jako pietní připomínka, ale jako politické kladivo. Na komunisty současné. Aby už konečně vypadli a nechystali tady pořád další únor 48. A další procesy. A vyhazování z práce a zavírání za názory. A cenzuru a potlačování lidských práv. A nechystali ruskou invazi. A hlavně furt nebránili v rozletu a v dosažení 30% TOP 09. Tak alespoň ten současný Horákové týden vnímám já.

A proč zrovna takto? Protože mám, nemůžu si pomoci, ten obranný reflex získaný právě v době pozdní vlády komunistů – a to už byli proti stalinistům z padesátek málem liberální demokrati – a který se aktivuje pokaždé, když mi „elity“ cpou něco horem dolem, stále plně funkční. Zaplaťpámbu. Prostě se reflexivně tak nějak zašprcnu a to zušlechťující kobercové bombardování dobrem se ode mně odráží jak pingpongové míčky.

A je úplně jedno jestli jde o bombardování Sovětským svazem, Spojenými státy, Brusel, Marxem, Engelsem, Leninem, Meresjevem, Fučíkem, Gagarinem, Dolores Ibaruri, Arafatem, Allendem, Havlem, Thunbergovou, Floydem, Drahošem nebo Miladou Horákovou. A funguje to pochopitelně i opačně. Proto jsme za komančů šleli po všem americkém, zpívali Kryla a nenáviděli Sovětský svaz. Proto tolik z nás teď nenávidí USA a odmítá nenávidět Rusko. Proto jsem volil Zemana.

A protože kobercové bombardování nebývá už z podstaty věci zrovna dvakrát precizně přesně cílené, stalo se i tentokrát, že bomby dopadly i tam, kam asi úplně neměly. **„Komunisté během procesu s Horákovou šířili nenávist k obžalovaným, využili médií i umělců,“** napsal iRozhlas. Oj, takovou nahrávku na smeč nelze nechat nepovšimnutou.

Ale ne dost na tom, krasojízda pokračuje perexem: *„Proces s Miladou Horákovou a dalšími členy nekomunistických stran měl šokovat a varovat všechny odpůrce komunistického režimu. Svou roli tehdy sehrála i média. Nenávistné nálady mezi lidmi podněcovaly i rezoluce, ve kterých veřejnost žádala o nejtvrďší tresty pro obžalované.“* Vida.

Třeba ta tři tisíc občanů Prahy 14, žádající s pozdravem „pětiletce zdar“ odvolací soud, aby se s tím moc nepáral a rychle zrádce vydal k vykonání spravedlivého trestu. Jak vidno, Pražané byli už tehdy velice politicky uvědomělí a vždy v čele společenského pokroku.

Okresní akční výbor Národní fronty Praha XIV.

Sekretariát P XIV, Leninova 9

Č. j.:

věc: Resoluce

STÁTNÍ SOUD V PRAZE
Došlo: 17. VI. 1950
Dne 15. VI. 50.
krát přílo
S t á t n í s o u d
v Praze - Pankrácí

Resoluce

My občané okresu Prahy 14, shromáždění na veřejném projevu dne 15. června 1950 vyslechli jsme referát lid. prokur. soudu r. Brožové L. o procesu s 13 zrádci našeho pracujícího lidu a lid. dem. zřízení.

Děkujeme stát. soudu za spravedlivý rozsudek, který byl nad zrádci vynesena.

Žádáme, aby Nejvyšší soud co nejrychleji rozhodl o odvolání těch, kdož byli odsouzeni k smrti, aby mohl být vykonán spravedlivý trest.

Tuto resoluci odhlasovalo 3.000 účastníků projevu.

S pozdravem pětiletce zdar

Zdroj: Národní archiv

Ovšem i Rozhlas má pravdu. Od prvního do posledního písmene. Takhle přesně to za komunistů opravdu fungovalo, od roku 1948 až do roku 1989. Jen postupem času klesala intenzita i rozsah a k lepšímu se měnili používané prostředky, metody a postupy.

Problém, po mém soudu, spočívá v tom, že takhle přesně - slovo od slova - to funguje i dneska.

Komunisté jsou marginální politickou stranou a už třicet let nám vládou různé sorty liberálních demokratů, kteří nás nutí se dojímat nad osudem jedné dávné oběti komunistického politického procesu, abychom nevnímali tisíce obětí politických procesů dneška. Politických procesů, které sice zatím neprobíhají v soudních sálech a nekončí na šibenici, ale účel i dopady na společnost jsou stejné. Mají zastrašit. Oponenty i většinovou společnost. Stejným principem.

Jen intenzita postupem času stále stoupá a rozsah, prostředky, metody a postupy se mění k horšímu. Když kafráte nebo hlásáte něco jiného než je povoleno, byl jste nejprve společensky znemožněn, pak se přidalo zničení kariéry a dnes se zcela běžně i vyhazuje z práce a trestně stíhá. Intenzita s jakou se demokratický stát, levicové úderky, užiteční idioti, kolegové či nadřizení heretikovi věnují, záleží silně na síle jeho společenského statusu a dopadům jeho kafrání. Čím níže v pyramidě jste, tím méně se s vámi párají.

Kdo nepochopí a nepřijme za své to úžasné dobro, které přinášíme, nebo se bude dokonce vzpouzet, toho rozdrťí tvrdá pěst dělnické třídy! Za zastaralý pojem „dělnická třída“ jen dosadte libovolný jiný, nyní aktuální, protože na dělnickou třídu, momentálně většinově pravicově extrémistickou, už moderní bolševičtí revolucionáři nemohou spoléhat. Zelené fanatiky, rudé fanatiky, zelenorudé fanatiky, černé fanatiky, euro fanatiky etc.

Ale zpátky k meritu věci.

Během všech těch současných „procesů s Horákovou,“ kterým ti, co nám jí teď cpou horem dolem tleskají a které probíhají po celém Západu, ke kterému jsme tak zamilovaně vzhlíželi za komunistů, přece všichni ti dnešní bolševici, co si neříkají bolševici „**šíří nenávist k obžalovaným**“ a „**využívají médií a umělců.**“

Příkladně takový Tommy Robinson. Dostal taky flastr v zinscenovaném, výhradně politickém procesu a taky podle platných zákonů, protože kafral už moc nahlas a bylo nutné dát jemu i lidu výstrahu. Taky dostával čochu od levicových médií a jimi zfanatizovaného davu a schválně, zkuste jeho jméno napsat na fejsbuku. Takhle to vždycky začíná.

Každý, kdo se té relativně velice malé, ale reálně velice agresivní skupině nových náboženských fanatiků stane nepohodlným, řekne něco, co je v jejich očích svatokrádeží nebo se včera nechoval přesně podle jejich dnešního desatera, je jimi přece také okamžitě obžalován a je vůči němu šířena nenávist pomocí médií a spřízněných umělců.

To, že většinou nejde o skutečné soudní procesy a skutečnou právní obžalobu, ale jen o jakousi digitální variantu lidového lynčování, přitom nehraje vůbec žádnou roli. Princip je úplně stejný jako v procesu s nevinnou Horákovou, **primárně jde o zastrašování.** Ostatně, pokud vše půjde dál stejnou cestou jako teď a většina naprosto normálních lidí se tomu plíživému návratu totality rázně nepostaví, tak je i návrat skutečných „moskevských procesů“ a možná i skutečných šibenic jen otázkou času. Protože vždycky zůstane nějaká část občanů, co nepochopí. Co se s novým myšlením nedokážou ztotožnit. Moc staří, moc nevzdělaní, moc v zajetí předsudků a starého myšlení.

I dnes jde přece ve všech těch neoficiálních „procesech“ s lidmi, kteří se stali novým bolševiků nepohodlnými, protože nejen, že dost nejásají nad jejich vizí světa, ale dokonce se proti ní odvažují nahlas kafrat, jasně o „**šokování a varování všech odpůrců režimu.**“ Aby ostatní viděli, že kafrání se i v „liberální demokracii“ může zatraceně nevyplatit. Ne, nepověsí vás opravdově, jen mediálně a digitálně. Společensky vás zplynují. Vyhodí vás z práce. Obžalují a odsoudí za „předsudečnou nenávist.“ Tohle všechno se tady všude kolem děje.

Zkuste například jako pravicově konzervativní akademik v USA či Kanadě veřejně vyjádřit na aktuální společenské téma svůj pravicově konzervativní názor. To bude fofr. Nebo třeba zkuste v dnešní Anglii, jen tak, aby názorová pluralita nestála, vyjádřit veřejně, bez čehokoliv dalšího názor, že záleží i na bílých životech. Vrhnou se na vás, upálí vás a proberete se až na ulici. A současná velká média kolébky demokracie a její politicky uvědomělí či jen už dost zmasírovaní občané budou vaší likvidaci tleskat - psovi psí smrt! Jako tleskalo Rudé právo a občané Prahy 14 likvidaci zrádců v čele s Horákovou. Rozdíl v tom, kromě finálního řešení, není žádný.

I dnes přitom „**svou roli sehrávají média.**“ Velkou roli. Mezi Rudým právem roku 1950 a Respektem 2020 už není prakticky žádný podstatný rozdíl. Míra manipulace, lži, zastrašování a „šíření nenávisti k obžalovaným,“ je velice podobná. O bolševických žumpách typu Forum24 nebo A2Alarm ani nemluvě.

A máme tu přece i „**nenávistné nálady podněcující rezoluce, ve kterých veřejnost žádá pro**

obžalované nejtvrďší tresty.“ Jen se jim už neříká rezoluce. Nejrůznějšími peticemi či hashtagy jménem „rozhořčené veřejnosti“ , kterými nejrůznější malé skupinky nejrůznějších radikálů co chvíli *žádají nejvyšší trest* pro nějakého obžalovaného, by se nejen u nás dal polepit Václavák. I dnes se k nim následně připojuje i stejný typ jinak normálních lidí, co před sedmdesáti lety požadovali pro Horákovou provaz. Jen zfanatizovaných fanatiky. Nebo jen toužících mít „klid na práci.“ *Odmítla přece Boží požehnání a rouhala se!*

Při této příležitosti nelze nezpomenout bývalého komunistu (vstúpil dlouho po pověšení Horákové, asi mu to nevadilo), nynějšího antikomunistu, umělce mistra Svěráka staršího, který petice *žádající nejvyšší trest* přímo miluje a je doyenem mezi českými petičníky – namátkou za komunistů Anticharta i Několik vět, po roce 1989 Pro (pro americký radar v Brdech), Jsme Česká republika (proti názoru prezidenta Zemana na ukrajinský konflikt).

Když se dívám na záběry z demonstrací – lhostejno zda za zelený zítřek nebo za svět černější – nebo na profilové fotky fejsbukových svazáků šířících novobolševické náboženství, nikdy nevidím rozhořčený lid. Ten vypadá jinak. Vidím vždy jen malou část celku, často prapodivné figury a naprostou většinu mladých. To je ale v pořádku. „*Kdo není ve dvaceti levičák, nemá srdce,*“ řekl rasista a kolonizátor Churchill. Ovšem dodal k tomu i: „*Kdo je levičák ve čtyřiceti, nemá rozum.*“ A v tom to celé vězí.

Společnost založená na ideologické pluralitě a svobodných volbách, chce-li přežít, musí být schopna tyto přirozené ataky stále znovu se rodících nových bolševiků, kteří si už starého bolševika a to, co s jeho vládou souvisí buď nepamatují, nikdy neměli příležitost ho zažít v praxi nebo jsou jen prostě příliš blbí, odrazit a ustát. A v klidu počkat, až mladí k srdci získají i rozum. Protože režimy založené na nedotknutelných náboženských dogmatech, kolektivismu, společném vlastnictví, uniformitě, názorové jednotě a rovnostářství prostě nefungují. Fertig.

A ustupování takové společnosti před šílenými požadavky několika málo blbců, co to nejsou i navzdory vysokoškolskému diplomu schopni pochopit, nevzdělaných fanatiků, levicových extrémistů nebo další generace blouznivých levicových intelektuálů, klekání před nimi a lezení jim do zadku, povede přesně tam. K nějaké další variantě toho, co jsme tu my už za těch strašných komunistů, co pověsili chudinku Horákovou, jednou měli.

Možná v někom vzniká pocit, že se v tomhle stále opakuji, ale opakování je přece, současným levicovým vzdělávacím experimentům navzdory, matkou moudrosti. A navíc, jak jinak se chcete pokusit bolševikovi zabránit dostat k moci, než že budete stále dokola opakovat, co jsou bolševici a bolševismus zač. A že dnešní bolševici si hlavně málokdy říkají bolševici.

Pokud tedy nechcete použít bolševické způsoby a zahájit s ním proces.

Tragikomedii z jinak čisté tragédie dělá jen fakt, že ti, co nám dneska při příležitosti výročí procesu s Miladou Horákovou říkají ať se podíváme, jak byl ten komunistický režim nesvobodný a odporný, protože odsuzoval nevinné, se sami pilně podílejí na tom samém.

Mimochodem, v politickém procesu s Miladou Horákovou padly kromě provazu pro hlavní aktérku i další tři tresty smrti. Proč tedy v době, kdy jedním z dogmat nového náboženství je, že všichni mají právo na všechno, nečtu všude se jménem Horáková i jména Kalandra, Buchal a Pecl?